

Hermann Lembke

Programma Quo Rector Universitatis Rostochiensis Hermannus Lembke/ I.U.D. & Cod. Professor. Ad Exequias, Quas ... filiolo Johanni Casparo Conradi, Parentes moestissimi Hodie ad horam 1. pomerid. paratas cupiunt; Omnes & Singulos Academiae Cives peramanter invitat

Rostochii: Kilius, 1655

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn770463037>

Druck Freier Zugang

Lemke, H.,
in J. C. Conradi.

R. 1655.

27

PROGRAMMA

QVO

RECTOR

Universitatis Rostochiensis

HERMANNUS Lemble/

J. V. D. & Cod. Prof.

ad

EXEQUIAS,

Quas

Bellissimo ac dilectissimo filiolo

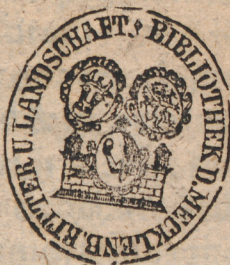
JOHANNI CASPARO

CONRADI,

Parentes moestissimi

*Hodie ad horam 1. pomerid. paratas
capimus;*

Omnes & Singulos Academiae Civis per-
amanter invitat.

ROSTOCHII,

Typis Heredum NICOLAI KILII, Acad. Typ.
Anno 1655.

PROGRAMMA

1770

LECTOR

Universitatis Rostochiensis

HERMANNUS (Emble)

J. V. D. & C. Prof.

Ab

EXEQUIAS

Obiit

Belgicus ac Medicus fidele

IOHANNI CASPARO

CONRADI

Patentes medicissim

Habuit et horum a. pomerio. patens

cap. 17

Omnes & singulos Academicos Civis per-

amantissimos

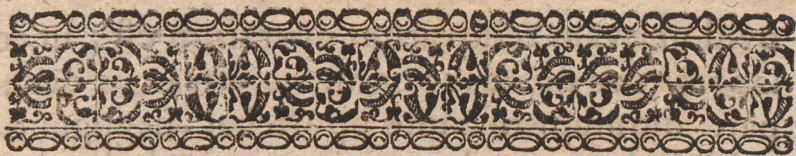

ROSTOCKII

Typis Heriboni NICOLAI KILII Acad. Typ.

Anno 1770

Vi infans in utero materno ad vaticinandum sanctificatus, & puer vaticinari exorsus est, *Jeremias* Propheta, ut Israelitis, imò omnibus hominibus inculcaret originem ex quâ oriantur, & in quam redeant tandem; continuâ oratione ter iteravit materiale illud generationis & corruptionis principium; clamitando cap. XXII, 29. TERRA, TERRA, TERRA, audi Sermonem JEHOVÆ, TERRA scilicet sumus, quia ex terrâ generamur: TERRA, quia in terris conversamur; TERRA quia in terram commutamur. TERRA sumus per naturam: TERRA per vitæ hujus usuram: TERRA post sepulturam. Hic sanè Prophetæ clamor non in auribus saltim sonare, sed & in animum omnium in hac vitâ mortali, aut, si mavis, morte vitali degentium, penetrare debebat: Sed nescio qui strepitus alii ita plerumq; sensus mortalium obstruant, ut, quod vociferantur sacra oracula, insuper ab iisdem, & nonnunquam etiam ludibrio habeatur, Quid
A 2 quid

quid unquam reliquarum operarum est, in eo laborant ac desudant homines: circa quæ occupari omnium maximè oportebat, negligunt. Nihil in hoc mundo reperitur aut ita ludicrum, quod non excludat, aut ita arduum, quod non expellat ex hominum memoriâ clangorem istius cælestis tympani. Ita non tantum in ætate est brevitās, sed & in vitâ pravitas: semperq; totus in eo est Serpens ille antiquus, & Princeps tenebrarum, ut, quemadmodum olim Ammonitarum Rex *Nahas* Israëlitis dextrum oculum cruere satagebat; sic nobis iste fidei aciem, quam cum dextro oculo Scriptura contulit, obtundat, ne penetrare ad sacram fragilitatis nostræ considerationem, & adspicere salutis auroram possit. Nihilominus tamen à mortalibus audiri vult VĀTIS sui vocem æternus Deus, ac *identidem* (Senecæ verba cito) *argumento aliquo recenti admonet fragilitatis suæ oblitos, & æterna meditantēs respicere cogit ad mortem; si forte excitare nos à securatis veterino possit, antequam mors vitam, & vitæ somnia discutiat.* Hinc nullus labitur annus, nullus præterit mensis; imò dies penè nullus abit, qui non TERRAM & pulverem nos esse admoneat, & mortem non tantum Senum naturalem, virorum juvenumq; immaturam,

ram, sed & infantum & puellorum acerbam ostendat. Hoc est profectò, quod Apostolum permovit, ut hominem Rom. IX. 12. VASIS TERREIS seu fictilibus compararet, quæ ad levissimam quamq; percussionem statim confringantur. Neq; verò eadem est hominum in legibus *Quiritum* civilibus, & jure mortis naturali conditio: Illic enim plerumq; meliore loco sunt ingenui servis; milites paganis; impuberes adultis: isthîc verò idem omnium est status, æqualis ratio, parilis, eaq; *terrena*, conditio: nec refert togatus, an prætextatus sis: ætate floreas, an marceas. Non longè abibimus. Exemplum enim terrenæ hujus sive conditionis, sive fragilitatis, & brevioris in mortalitate hac vitæ in tenello corpusculo puelli mellitissimi, JOHAN-CASPARI CONRADI, hodiè nobis proponitur; qui 10. Julij anni superioris 1654. natus, & salutari lavacro regeneritus, hoc ipso anno, 16. Maij discessit, extremum vitæ diem conficiens eâ ipsâ ætatulâ, quæ à sepulchro longissimè credebatur abesse. Documento monstrat, ipsam *νοησιν* nostram, *ἐξόδον* confestim subsequi: id quod tacitè etiam philosophatum esse MOSEN illum *θεοφιλέστατον* primis librorum suorum inscriptionibus, *Gregorio Nysseno* relatum est.

Cæterum patrem puer elegantissimus habuit
 Virum *Clarissimum & Consultissimum* DN. DA-
 NIELEM CONRADI, J. U. D. & Advoca-
 tum apud nos eximium, Amicum & fauo-
 rem nostrum singularem: Matrem, lectis-
 simam omniq; virtutum genere ornatissimam,
 CATHARINAM Barchlen. Avus pa-
 ternus fuit Vir *Reverendus & Clarissimus* Dn.
 M. HECTOR CONRADI, Ultzensis,
 in Ducatu Lünæburgensi, Præpositus quondam
 meritissimus. Avia paterna, LUCIA DO-
 ROTHEA Fischeſ. Avus maternus exiit
 Dn. PETRUS Barchlen / primarius Urbis
 nostræ civis atq; institor; summæ vir familiæ;
 quippe *Baronum* è *Scotiâ* sanguine natus. Avia,
 materna honestissima & optima matrona En-
 gel von Böhſden / quæ tenerrimo Nepoti, suo ad
 plures discessu, viam non ita pridem prævit,
 Proavus paternus fuit Vir *Reverendus & doctissi-
 mus* Dn. ANDREAS CONRADI, *VVins-*
ſenſium, in dicto Lünæburgensi Ducatu, Pastor
 fidelissimus. Proavia paterna, BARBARA
 Unkelmans. Proavus & Proavia Materni Ba-
 ronibus *Scoticis*, uti è superioribus colligere est,
 originem debent. Ulterius prosapiam deduce-
 re haud attinet; & nec ferè moris etiam est. Sal-
 tem è paternâ linea sese adhuc sistit pl. *Reveren-*
dus

aus & Clarissimus DN. M. JACOBUS FISCHERUS, Primarius quondam Theologus, & *Cellensum* Superintendentens gravissimus; Vir in tantum laudandus, in quantum virtus atq; eruditio intelligi unquam possunt. Qui & ipse igitur adeò hoc loco memorari merebatur, ut grande nefas commisisse videremur, si præterissemus. His ortum Majoribus puerulum, qui supra ætatem festivæ ac eximiæ indolis, parentum spes, ornamentum & oblectamentum erat, mors improvida ex vitâ hac, quæ cum ploratu inchoatur, cum luctu agitur, cum gemitu dimittitur, abripuit. *Amasis* quondam ad nonneminem filio orbatum dixisse ferrur: *Si non luxisti cum ille nondum esset in mundo, ne nunc quidem lugebis, postquam in mundo esse desit.* Et *Merope* seipsam solabatur, inquiens: *Non sola sum mortalium, cui liberi perierunt.* Mihi verò verbis *Chrysostomi*, maximi inter Græcos olim Theologi & Oratoris, mæstos afflictosq; parentes affari lubido est: *Numquid amisistis puellum? numquid filium perdidistis? imò verò acquisivistis & firmitus obtinistis: non enim parentum appellationem perdidistis, sed ut ampliùs etiam vocemini, adepti estis, quia non filii mortalis parentes deinceps vocabimini: nec idcò, quia vobis non adest, perdidisse vos illum existimare debetis: neq; enim, si peregrè abisset à vobis, etiam*
quoad

quoad nomen familie, una cum corpore separatus esset.
Habuiſtis filium, tanquam, D E O reſoſcente, di-
miſſuri; dimiſiſtis, tanquam, D E O reſtituente, re-
cepturi. Non ille eſt puellus ille, qui jacet, ſed ille,
qui ad cœlos evola vit, curſuq, contendit. Si igitur
oculos videatis depreſſos, os contractum, corpusq,
immobile, ne ita cogitetis: iſtud quidem os non am-
plius loquetur, oculiſtiſjam non videbunt, nec amplius
pedes iſti ambulabunt: ſed os quidem iſtud melius lo-
quetur; majora videbunt oculi; pedes ſupra nubes ele-
vabuntur; & corpus hoc, quod corrumpitur, induet
immortalitatem, majoriq, cum magnificentia filio-
lum veſtrum recipietis. Noſtræ autem humani-
tatis ac benivolentiæ fuerit, Cives Academici,
ut in funere frequentes compareamus, præſen-
tiâ id ipſum noſtrâ honeſtemus; ~~omnibus~~ amicâ
parentibus dolorem minuamus, & aliquam
ejus partem in nos transferamus. Quo quidem
nomine, ut, quotquot jurisdiſtionis ſunt
noſtræ, hodie circa I. pomerid. in templo Jaco-
bæo convenient, funeri operam dent, mortalita-
tis ipſi etiam ſuæ reminiscantur, Deoq, ter-
opt. max. ſtatum utriusq; apud nos Reipub. ac
rotius provinciæ ardentibus votis commendent,
impensè officioſèq; contendo. P. P. ſub
Sigillo. Rectoratus; die 18. Maij
Anno 1655.

—(o)—

aus & Clarissimus DN. M. J A
SCHERUS, Primarius quonda
& Cellenſium Superintenden sgrav
tantum laudandus, in quantum
ditio intelligi unquam poſſunt. Q
adeò hoc loco memorari merebat
nefas commiſſiſſe videremur, ſi p
His ortum Majoribus puerulum,
tem feſtivæ ac eximiæ indolis, p
ornamentum & oblectamentum
provida ex vitâ hac, quæ cum pl
tur, cum luctu agitur, cum gem
abripuit. Amasſis quondam ad r
filio orbatum dixiſſe ferrur: Si n
ille nondum eſſet in mundo, ne nunc
poſtquam in mundo eſſe deſuit. Et M
ſolabatur, inquiring: Non ſola ſun
cui liberi perierunt. Mihi verò verb
maximi inter Græcos olim Theol
ris, mæſtos afflictoſq; parentes aff
Numquid amiſiſtiſ peſtillum? numq
didiſtiſ? imò verò acquiſiſtiſ? &
iſtiſ: non enim parentum appellation
ſed ut ampliùſ etiam vocemini, adept
filii mortaliſ parenteſ deincepſ vocabin
quia vobiſ non adeſt, perdiſſe voſ il
debetiſ: neq; enim, ſi peregrè abyſſet

